

นอกเหนือจากเป้าหมายใหญ่ 6. ข้อดังกล่าวแล้ว บางประเทศอาจมีเป้าหมายพิเศษที่แตกต่างไปจากประเทศอื่นก็ได้ เช่นประเทศซีลอนต้องการให้บรรลุเป้าหมายข้อ 1 – 5 และอีกข้อหนึ่งคือต้องการเพิ่มชนิดของสินค้าที่ผลิต (diversify the economy) เพื่อให้รายได้ของประเทศมีเสถียรภาพ ประเทศฝรั่งเศสนอกเหนือจากเป้าหมายข้อ 1 – 6 แล้วยังตั้งเป้าหมายว่าจะทำการเพิ่มผลผลิตเพื่อช่วยเหลือประเทศด้อยพัฒนา ประเทศญี่ปุ่นนอกจากเป้าหมายข้อ 1 – 6 ข้างบนแล้ว ยังมีเป้าหมายที่จะพึ่งตนเองในทางเศรษฐกิจ (economic self-support) อีกด้วย มาเลเซียวางเป้าหมายไว้ตามข้อ 1 – 3, 5 – 6 และมีเป้าหมายพิเศษ 2 ข้อคือ พยายามเพิ่มการผลิตสินค้าให้มากขึ้น ปรับปรุงและขยายบริการทางด้านสังคม

สรุปแล้วเป้าหมายของประเทศนั้น ๆ จะมีความเหมือนกันในข้อใหญ่ใจความนอกเหนือจากนั้น แต่ละประเทศอาจมีเป้าหมายพิเศษอันแตกต่างไปจากประเทศอื่นทั้งนี้ขึ้นอยู่กับปัญหาของประเทศนั้น ๆ โดยเฉพาะ หรือขึ้นอยู่กับทฤษฎีหรือนโยบายของรัฐบาลประเทศนั้น ๆ

ข. เหตุผลและความจำเป็นที่ต้องมีการวางแผนพัฒนา ในอดีต นักเศรษฐศาสตร์มีความเชื่อว่า รัฐบาลควรมีบทบาทแต่น้อย และมีความเชื่อในเรื่องของกลไกตลาดหรือกลไกราคาว่าจะเป็นเสมือนมือที่มองไม่เห็นที่คอยระดับระครองให้ระบบเศรษฐกิจสามารถจัดสรรทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดให้มีประสิทธิภาพสูงสุดได้เสมอแต่ตามสภาพความเป็นจริงหาเป็นเช่นนั้นไม่ ดังนั้นจึงมีความจำเป็นที่ต้องวางแผนพัฒนาขึ้น ด้วยเหตุผลหลายประการ กล่าวคือ

1. ตลาดในประเทศด้อยพัฒนา มักเป็นตลาดที่ไม่สมบูรณ์ เนื่องจากการผูกขาดและมีการบิดเบือนราคาเกิดขึ้น เมื่อใดก็ตาม ที่ตลาดเกิดความไม่สมบูรณ์ ข้ออ้างเกี่ยวกับการจัดสรรทรัพยากรว่าเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุดก็ไม่สามารถใช้ได้

2. กลไกตลาดยังอาจมีความล้มเหลว ในการดำเนินงานบางเรื่องได้อีก โดยมีกิจกรรมทางเศรษฐกิจบางประเภทที่อาศัยกลไกราคาได้ไม่ดีเท่าที่ควร เช่น สินค้าสาธารณะ (public goods) และสินค้าเกี่ยวกับคุณธรรม (merit goods)

3. กลไกตลาด ใช้ได้ในกรณีการจัดสรรทรัพยากรให้มีประสิทธิภาพจากปัจจัยการผลิตที่กำหนดให้จำนวนหนึ่ง หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งมุ่งเพื่อความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ (economic growth) ไม่ใช่มุ่งที่จะปรับปรุงคุณภาพของชีวิตมนุษย์ให้ดีขึ้น ด้วยการขจัดปัญหาความยากจน การว่างงานและการกระจายรายได้ แต่จุดมุ่งหมายที่สำคัญของการพัฒนาประเทศในปัจจุบันก็ต้องการทั้งความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและการปรับปรุงคุณภาพของชีวิตมนุษย์ด้วย

4. กลไกตลาดจะใช้ได้ดีในกรณีที่ แต่ละหน่วยย่อยในระบบเศรษฐกิจมีอยู่เป็นจำนวนมาก และเป็นอิสระต่อกัน แต่อย่างไรก็ดี ผลการตัดสินใจของหน่วยย่อยอาจนำไปสู่ผลที่ไม่พึงประสงค์ของ

ส่วนรวมก็ได้ คือหากขาดแผนหลักที่จะนำไปสู่การประสานงาน อาจทำให้เกิดกรณีต่างคนต่างทำ เช่น หน่วยงานหนึ่งสร้างถนน อีกหน่วยวางท่อประปา ท่อระบายน้ำ และอีกหน่วยหนึ่งวางสายโทรศัพท์ในถนนสายเดียวกัน แต่ทำคนละครั้ง ทำให้ต้องขุดถนนและกลบบ่อยครั้ง ทำให้สังคมโดยรวมต้องเสียค่าใช้จ่ายที่แพงขึ้น ความจำเป็นทางด้านการประสานการลงทุนจึงเป็นเหตุผลหนึ่งที่ต้องมีการวางแผนพัฒนาขึ้น

5. ความจำเป็นที่จะต้องมีการวางแผนพัฒนา ก็อาจสืบเนื่องมาจากความต้องการที่จะแสดงงานในรูปของโครงการและแผนงานของหน่วยต่าง ๆ มีมากเกินไปกว่าจำนวนทรัพยากรที่มีอยู่และที่สามารถจัดหาได้ จึงจำเป็นต้องมีแผนเพื่อกำหนดจุดมุ่งหมายและแนวทางการพัฒนา เพื่อให้มีการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่จำกัดให้เป็นไปในลักษณะที่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายและตรงกับแนวทางการพัฒนาที่กำหนดไว้

6. ความจำเป็นที่จะต้องมีการวางแผนพัฒนา ยังอาจมีจุดเริ่มต้นมาจากภายนอกประเทศก็ได้ โดยมีการจัดทำแผนพัฒนาเพื่อให้ได้มาซึ่งเงินกู้และเงินช่วยเหลือจากต่างประเทศ ตามทัศนะนี้ ความต้องการเงินกู้และความช่วยเหลือจากต่างประเทศจะเป็นที่มาของความจำเป็นที่จะต้องมีการจัดทำแผนพัฒนา

ค. ประเภทของการวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจ การวางแผนพัฒนามักจะแบ่งออกตามระยะเวลาของแผนได้ 3 ประเภท คือ

1. แผนระยะยาว (Perspective plan) หมายถึงการวางแผนในระยะเวลาเกินกว่า 5 ปี แผนระยะยาวเป็นการวางกรอบของวิถีสู่ความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ โดยระบุถึงมูลค่าของรายการสำคัญ ๆ ต่าง ๆ อย่างกว้าง ๆ เป็นการวางเป้าหมายของผลผลิตรวม และผลผลิตของสาขาการผลิตต่าง ๆ จะมีการกะประมาณการใช้จ่ายเป็นส่วนรวมทางภาครัฐบาลและภาคเอกชนทั้งในด้านการบริโภคและการลงทุนตลาดจนการส่งออกและการนำเข้าสินค้าและบริการต่าง ๆ แผนระยะยาวจะเป็นกรอบหลักหรือแผนแม่บทสำหรับแผนระยะกลาง

2. แผนระยะกลางหรือแผนพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคม (Mediumterm or development plan) หมายถึงการวางแผนในระยะ 4 – 6 ปี แผนนี้จะได้มาจากกรอบของแผนระยะยาว ส่วนใหญ่มักจะเป็นแผน 5 ปี

3. แผนประจำปี (Annual plan) เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์ต่าง ๆ ทำให้การดำเนินการและผลที่ได้รับผิดจากที่คาดคิดไว้ในแผนจึงจำเป็นต้องมีการปรับปรุงแผนซึ่งจะทำขึ้นประจำปี แผนที่ทำขึ้นนี้เรียกว่าแผนประจำปี หรือแผนขั้นปฏิบัติการ (Operation plan)

แผนนี้มีความใกล้เคียงกับความเป็นจริงที่สุดและเป็นมูลฐานอันสำคัญยิ่งในการจัดทำงบประมาณประจำปี

ง. **ระดับของการวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจ** ในการวางแผนพัฒนานั้นจะต้องมีกิจกรรมรวมทั้งประเทศทุกระดับซึ่งมีการแบ่งคร่าว ๆ ได้ 3 ระดับดังนี้

1. การวางแผนส่วนรวมหรือมหภาค (aggregative planning) หมายถึงการวางแผนโดยส่วนรวมของประเทศว่าในปีหนึ่งจะให้รายได้เฉลี่ยต่อบุคคลเพิ่มขึ้นเท่าใด และในการที่จะให้รายได้เฉลี่ยต่อบุคคลเพิ่มขึ้นดังกล่าว จะต้องลงทุนเท่าใด เพื่อที่จะให้มีเงินลงทุนตามที่ต้องการ ประเทศจะต้องมีการออมเท่าใดเงินที่จะใช้ในการลงทุนจะได้อะไรมาจากการออมในประเทศหรือการกู้ยืมต่างประเทศเท่าใด รวมทั้งรัฐบาลมีนโยบายในประเทศและต่างประเทศอย่างไร

2. การวางแผนภาค (sectoral planning) หมายถึงการวางแผนของแต่ละภาคเศรษฐกิจว่าแต่ละภาคควรจะทำอะไร จะมีการลงทุนเท่าใด ประเภทไหนบ้าง โดยยึดแผนมหภาคเป็นหลัก

3. การวางแผนโครงการ (project planning) เป็นเรื่องของกาหนดและคัดเลือกโครงการพัฒนาที่สอดคล้องกับการวางแผนพัฒนาระดับต่าง ๆ ขึ้นต้น และเมื่อคัดเลือกโครงการได้แล้ว ก็จะมีการศึกษาวิเคราะห์และประเมินโครงการ จัดลำดับความสำคัญของโครงการ การร่างโครงการ และการบริหารโครงการ

แต่ถ้าจะแบ่งกันโดยละเอียดแล้วจะมีการวางแผนถึง 6 ระดับคือ

- (1) การวางแผนส่วนรวมหรือมหภาค
- (2) การวางแผนสาขา
- (3) การวางแผนระหว่างภูมิภาค
- (4) การวางแผนจังหวัด
- (5) การวางแผนท้องถิ่น
- (6) การวางแผนโครงการ

จ. **การวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจในประเทศไทย** ประเทศไทยได้มีการประกาศใช้แผนพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติเป็นครั้งแรกเมื่อวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2504 จนถึงปัจจุบันนี้ได้มีแผนพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติรวม 6 ฉบับคือ

(1) แผนพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติฉบับที่ 1 ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ระยะคือ ระยะแรก พ.ศ. 2504 – 2506 และระยะที่ 2 พ.ศ. 2507 – 2509 รวมระยะเวลา 6 ปี

(2) แผนพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 2 พ.ศ. 2510 – 2514 รวมระยะเวลา 5 ปี

(3) แผนพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 3 พ.ศ. 2515 – 2519 รวมระยะเวลา 5 ปี

(4) แผนพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 4 พ.ศ. 2520 – 2524 รวมระยะเวลา 5 ปี

(5) แผนพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 5 พ.ศ. 2525 – 2529 เริ่มใช้ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2524 ถึงวันที่ 30 กันยายน พ.ศ. 2529 รวมระยะเวลา 5 ปี

(6) แผนพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 6 พ.ศ. 2530 – 2534 รวมระยะเวลา 5 ปี

การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทย ตั้งแต่แผนฉบับที่ 1 ถึงฉบับที่ 4 เป็นการพัฒนาแบบยึดรายได้เป็นสำคัญ (Income approach) โดยเน้นความเจริญเติบโตหรือการเพิ่มผลผลิตและรายได้ประชาชาติเป็นสำคัญ แต่แผนฉบับที่ 5 และ 6 เป็นการประสมประสานแนวคิดแบบยึดรายได้เป็นสำคัญ (Income approach) และยึดแบบความจำเป็นพื้นฐานของมนุษย์เป็นสำคัญ (basic needs approach) เข้าด้วยกัน กล่าวคือ มุ่งพัฒนาทั้งด้านความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและพยายามทำให้คุณภาพของมนุษย์ดีขึ้น โดยมีแผนพัฒนาชนบททยากจนเข้ามาแก้ปัญหาไปด้วย

ฉ. สาระสำคัญของแผนพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคม ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2530 – 2534)
จากการประเมินผลของการพัฒนาประเทศในระยะเวลาที่ผ่านมาและข้อจำกัดที่ประเทศได้เผชิญอยู่ในปัจจุบัน และเหตุการณ์ที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคต แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 6 จำเป็นต้องกำหนดเป้าหมายหลักในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของชาติไว้รวม 2 ประการ ดังมีสาระสำคัญดังต่อไปนี้ คือ

(1) การขยายตัวทางเศรษฐกิจ กำหนดให้การขยายตัวทางเศรษฐกิจโดยส่วนรวมเพิ่มสูงขึ้น เฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ 5 ต่อปี โดยเน้นลักษณะของการขยายตัวที่จะสนับสนุนการสร้างงาน การกระจายรายได้ และการรักษาคุณภาพทางเศรษฐกิจของประเทศให้มีโอกาสก้าวหน้าต่อเนื่องอย่างมั่นคง

(2) การพัฒนาทางสังคม พัฒนาคุณภาพคนเพื่อให้สามารถพัฒนาสังคมให้ก้าวหน้า มีความสงบสุข เกิดความเป็นธรรม สอดคล้องและสนับสนุนการพัฒนาประเทศโดยส่วนรวมพร้อม ๆ กับการธำรงไว้ซึ่งเอกลักษณ์ของชาติ ค่านิยมอันดี และยกระดับมาตรฐานคุณภาพชีวิตของคนในชนบทและในเมืองให้ได้ตามเกณฑ์ความจำเป็นพื้นฐาน

แนวทางและเงื่อนไขการพัฒนา เพื่อให้การพัฒนาได้ดำเนินไปสู่เป้าหมายหลักในการฟื้นฟูทางเศรษฐกิจและสังคม เพื่อให้สามารถเผชิญกับปัญหาในอนาคต ได้กำหนดแนวทางและเงื่อนไข

การพัฒนาไว้ 4 แนวทางดังต่อไปนี้

(1) ดำเนินการพัฒนาปรับโครงสร้างเศรษฐกิจและสังคมในสาขาที่สำคัญ ๆ ต่อเนื่องจากแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 5 ขณะเดียวกันก็จะต้องแสวงหาโอกาสใหม่ที่จะเสริมสร้างความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจให้ผลประโยชน์ตกถึงมือประชาชนอย่างกว้างขวางมากขึ้น โดยจะต้องคำนึงถึงขีดจำกัดและการรักษาความมั่นคงทางการเงินการคลังของประเทศเป็นสำคัญ

(2) เพิ่มประสิทธิภาพ โดยปรับปรุงคุณภาพการผลิตและลดต้นทุนการผลิตการตลาดและเทคโนโลยีให้สามารถแข่งขันกับต่างประเทศได้ดีขึ้น

(3) ส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพคนให้มีความรู้ความสามารถที่เอื้อต่อการพัฒนาชีวิตอาชีพ สังคมที่มุ่งเน้นการพึ่งตนเองเป็นหลัก และพัฒนาการพัฒนาสังคมให้ควบคู่ประสานสัมพันธ์กันไปกับการพัฒนาอาชีพและการพัฒนาเศรษฐกิจโดยเฉพาะในด้านการเสริมสร้างการมีระเบียบและเคารพกฎหมาย การพัฒนาจิตใจให้มีคุณธรรมและจริยธรรม และการรวมกลุ่มเพื่อช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ทั้งนี้เพื่อแบ่งเบาภาระของรัฐและส่งเสริมการประหยัดและการออมของประชาชน

(4) ปรับบทบาทและองค์การบริหารของภาครัฐบาล ตลอดจนระเบียบคำสั่ง และกฎหมายที่เกี่ยวข้องให้เหมาะสมกับแนวทางการพัฒนา โดยคำนึงถึงขีดความสามารถและฐานะการคลังของรัฐ และให้มีการแบ่งภาระในการพัฒนาประเทศระหว่างภาครัฐบาล รัฐวิสาหกิจ และภาคเอกชนอย่างเหมาะสมภายใต้หลักการผืนนี้กำลังอย่างเป็นระบบครบวงจร

หนังสือแนะนำค้นคว้าเพิ่มเติม บทที่ 6

- จันทร์แรม คิริโชค จันทร์ทัด, ม.ร.ว., ความจำเป็นทางเศรษฐกิจตามลำดับขั้น. งานแปลของ
สภาวิจัยแห่งชาติ อันดับที่ 10, 2508, บทที่ 2.
- นวลทิพย์ ควกุล, **หลักเศรษฐศาสตร์ 2 : มหเศรษฐศาสตร์**. กรุงเทพมหานคร : คณะเศรษฐศาสตร์,
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528, บทที่ 7.
- บุญยง ทิพย์โส, **มหเศรษฐศาสตร์**. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2523, บทที่ 11.
- ประเจิด สินทรัพย์, **เศรษฐศาสตร์มหภาคเบื้องต้น**. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช,
2527, บทที่ 16, 17.
- ศิริพร จันผกา, **มหเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น**. กรุงเทพมหานคร : คณะเศรษฐศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529, บทที่ 12.
- สุรวัชร์ บุญนาคและวันวัชร์ มิ่งมณีนาคิน, **เศรษฐศาสตร์เบื้องต้น (มหภาค)**. กรุงเทพมหานคร :
บริษัทสำนักพิมพ์ ไทยวัฒนาพานิช จำกัด, บทที่ 10.
- รัตนา สายคณิต และชลลดา จามรกุล. **หลักเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น**. กรุงเทพมหานคร :
บริษัท เยียร์บุ๊คพับลิชเชอร์ จำกัด, 2528, บทที่ 14.
- อุทิศ นาคสวัสดิ์, ดร. **เศรษฐศาสตร์มหภาค**. พิมพ์ครั้งที่ 4 พระนคร : พุทธอุปถัมภ์การพิมพ์
2513, บทที่-20.
- Lipsey, Richard G., and Steiner, Peter O., *Economics*, 5th ed., New York : Harper Et Row,
Publisher, Inc., 1978. Chapter 43.
- Mc Connell, Campbell R., *Economics : Princeples, Problems and Policies*, 5th ed., New York :
McGraw-Hill Book Company, 1972. Chapter 20.
- Samuelson, Paul A., *Economics, An Introductory Analysis*, 8th ed., Tokyo : Kogakusha
company, Ltd. 1970, Chapters 37 and 38.
- Ulmer, Melvill J., *Economics Theory and Practice*, Boston : Houghton Mifflin Co., 1959,
Chapter 35.
-

ศัพท์เศรษฐศาสตร์ ที่นักศึกษาควรรู้ บทที่ 6

BALANCED GROWTH	= ความจำเริญเติบโตโดยสมดุล
COST OF LIVING	= ค่าครองชีพ
DEMONSTRATION EFFECT	= การเอาแบบอย่างกันในการบริโภค
DEVELOPED NATION	= ประเทศที่พัฒนาแล้ว
DEVELOPING NATION	= ประเทศที่กำลังพัฒนา
ECONOMIC DEVELOPMENT	= การพัฒนาเศรษฐกิจ
ECONOMIC GROWTH	= ความจำเริญเติบโตทางเศรษฐกิจ
SKILLED LABOR	= แรงงานที่มีทักษะ
STAGNATION	= ความชะงักงัน
STANDARD OF LIVING	= มาตรฐานการครองชีพ
UNBALANCED GROWTH	= ความจำเริญเติบโตโดยไม่สมดุล
UNDERDEVELOPED NATION	= ประเทศด้อยพัฒนา
UNSKILLED LABOR	= แรงงานที่ไม่มีทักษะ

แบบฝึกหัดทบทวนสำหรับบทที่ 6

ก. คำถามถูกผิด ถ้าถูกใส่ข้อ (1) ถ้าผิดใส่ข้อ (2)

1. การเพิ่มรายได้ที่แท้จริงต่อคนต่อปีทำได้โดยพยายามเพิ่มรายได้ประชาชาติที่แท้จริง และควบคุมให้อัตราเพิ่มของประชากรสูงเกินไป
(1) ถูก (2) ผิด
2. การปฏิวัติเขียว (Green Revolution) เป็นการพัฒนาอุตสาหกรรมขั้นเริ่มต้น
(1) ถูก (2) ผิด
3. การจำเริญทางเศรษฐกิจ (Economic Growth) เป็นการเพิ่มขึ้นของรายได้ที่แท้จริง (real income) ซึ่งเป็นผลมาจากการเปลี่ยนแปลงของปัจจัยทางเศรษฐกิจแต่เพียงอย่างเดียว
(1) ถูก (2) ผิด
4. การพัฒนาเศรษฐกิจ (Economic Development) เท่ากับความจำเริญทางเศรษฐกิจบวกด้วยการเป็นประเทศอุตสาหกรรม
(1) ถูก (2) ผิด
5. การพัฒนาเศรษฐกิจเป็นการวิเคราะห์ในระยะยาวที่จะมุ่งให้อุปทานรวม (aggregate demand) สูงขึ้น
(1) ถูก (2) ผิด
6. ตามปกติการพัฒนาเศรษฐกิจจะมุ่งหวังให้อัตราเพิ่มของรายได้ประชาชาติที่แท้จริงต่ำกว่าอัตราเพิ่มของประชากร
(1) ถูก (2) ผิด
7. ความอยู่ดีกินดี (Wellbeing) ของประชากรวัดได้จากดัชนีราคาของผู้บริโภค
(1) ถูก (2) ผิด
8. การพัฒนาเศรษฐกิจมีผลเสียที่เกิดจากการต้องยอมสละเวลาว่างเพื่อการทำงาน
(1) ถูก (2) ผิด
9. ประเทศกึ่งพัฒนา (Semi-developed Nations) เป็นกลุ่มประเทศที่มีประชากรมีรายได้ต่อคนตั้งแต่ 600 ดอลลาร์สหรัฐขึ้นไปแต่ไม่เกิน 1,500 ดอลลาร์สหรัฐต่อปี
(1) ถูก (2) ผิด
10. ประเทศยากจนจะเป็นแหล่งบ่อนสินค้าสำเร็จรูปให้กับประเทศมั่งคั่ง และได้รับสินค้าเกษตรเป็นสิ่งตอบแทน

- (1) ถูก (2) ผิด
11. ทฤษฎีเกี่ยวกับประชากรของมัลธัสไม่สามารถจะนำไปใช้กับประเทศด้อยพัฒนาได้ในปัจจุบัน
- (1) ถูก (2) ผิด
12. ทรัพยากรของประเทศด้อยพัฒนาส่วนมากจะถูกนำมาใช้ให้เป็นประโยชน์รวดเร็วเกินไป
- (1) ถูก (2) ผิด
13. การศึกษาและการสาธารณสุข นับเป็นรากฐานสำคัญของความก้าวหน้า (element of progress)
- (1) ถูก (2) ผิด
14. เศรษฐกิจของไทยในปัจจุบันอยู่ในขั้นเตรียมการ (Preconditions for Take-off)
- (1) ถูก (2) ผิด
15. การวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจ (Economic Development Plan) เป็นบันทึกที่เป็นลายลักษณ์อักษรและเจตนาอันแน่วแน่ของรัฐบาลในการพัฒนาประเทศ
- (1) ถูก (2) ผิด

ข. ให้เลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียวจากคำถามดังต่อไปนี้

1. การพัฒนา (development) หมายถึงการ.....
- (1) ขยายตัวและเปลี่ยนแปลงทางโครงสร้างของระบบเศรษฐกิจ การเมือง การบริหาร การสังคมและการศึกษา
- (2) เพิ่มการนำสินค้าเข้าเพื่อให้มีการบริโภคสินค้าคุณภาพดี
- (3) เพิ่มจำนวนประชากรให้สูงเพื่อเป็นกำลังแรงงาน
- (4) ลดจำนวนประชากรเพื่อเพิ่มรายได้เฉลี่ย
- (5) ถูกข้อ (2) และ (3)
2. ข้อใดเป็นประเทศด้อยพัฒนา (underdeveloped countries)
- (1) รายได้ต่อคน (per capita income) ต่ำ
- (2) สหรัฐอเมริกา อังกฤษ และฝรั่งเศส
- (3) อินเดีย ออฟริกา และศรีลังกา
- (4) ถูกข้อ (1) และ (3)
- (5) ไม่มีข้อใดถูกต้อง

3. วงจรของความยากจน (Vicious Circles) ในการพัฒนาเศรษฐกิจหมายถึง.....
  - (1) ความล้มเหลวที่จะให้หลุดพ้นความยากจนของประเทศด้อยพัฒนา
  - (2) การรุกรานทางเศรษฐกิจของประเทศมหาอำนาจ ทำให้ประเทศด้อยพัฒนาต้องยากจน
  - (3) วงรอบของความยากจนที่เกิดจากปัญหาของความยากจนนั่นเอง ทำให้ประเทศด้อยพัฒนาตกอยู่ในวงจรของความยากจน
  - (4) การกำหนดค่าแรงงานขั้นต่ำไว้สูงเกินไปจนกระทั่งผลกำไรและระดับการออมลดลง
  - (5) ไม่มีข้อใดถูกต้อง
4. ปัจจุบันการพัฒนาเศรษฐกิจของไทยตามแนวคิดของ WW. Rostow อยู่ในขั้นอะไร
  - (1) ขั้นเตรียมการ (precondition for take-off)
  - (2) ขั้นเร่งรัดขยายตัว (drive to maturity)
  - (3) ขั้นอุดมสมบูรณ์ (high mass-consumption)
  - (4) ขั้นเริ่มการขยายตัว (take-off)
  - (5) ถูกข้อ (1) และ (2)
5. ข้อใดเป็นเป้าหมายทางเศรษฐกิจที่สำคัญที่สุดของไทยในปัจจุบัน
  - (1) เพิ่มการนำสินค้าเข้าเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจให้มากที่สุด
  - (2) การขยายตัวทางเศรษฐกิจและการพัฒนาเศรษฐกิจ
  - (3) การรักษาระดับราคาสินค้าใหม่เสถียรภาพ
  - (4) การป้องกันปราบปรามผู้ก่อการร้าย
  - (5) ขยายตัวทางด้านการค้าระหว่างประเทศ
6. เพราะเหตุใดประชากรไทยจึงมีจำนวนสูงขึ้น
  - (1) อัตราตายลดลงอย่างรวดเร็ว
  - (2) ประชากรยากจนมีจำนวนมากขึ้น
  - (3) อัตราเกิดเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว
  - (4) ประชากรจากชนบทไหลเข้ามาเมืองหลวงมากขึ้น
  - (5) มีการเคลื่อนย้ายประชากรมากขึ้น
7. การบังคับการออม (forced savings) หมายถึง.....
  - (1) การใช้นโยบายงบประมาณขาดดุล
  - (2) การใช้นโยบายงบประมาณเกินดุล
  - (3) ออกกฎหมายบังคับให้ประชาชนต้องเก็บออม

- (4)
8. การผลิตขั้นแรก (primary production) ได้แก่.....
- (1) การนำวัตถุดิบที่ผลิตในขั้นแรกมาผลิตเป็นสินค้าสำเร็จรูป
  - (2) การกลั่นกรอง การป่าไม้ การประมง
  - (3) การให้บริการต่าง ๆ เช่น การค้าขาย การขนส่ง การประกันภัย
  - (4) การอุตสาหกรรมขั้นเริ่มต้น
  - (5) การใช้วัตถุดิบจากพืชผลการเกษตร
9. ทูนชั้นพื้นฐาน (Social Overhead Capital)
- (1) การคมนาคม การสื่อสาร การศึกษา การไฟฟ้า การพลังงาน การประปา
  - (2) เงินทุนโรงงาน และเครื่องจักรของรัฐบาล
  - (3) จำนวนโรงงานและเครื่องจักรที่มีอยู่ในประเทศ
  - (4) ผลผลิตจากเกษตรกรรมและอุตสาหกรรม
  - (5) การศึกษาและสาธารณสุข
10. ข้อใดเป็นการประหยัดภายใน (internal economics)
- (1) การทำให้คนยากจนได้รับประโยชน์จากการลงทุนของรัฐบาล
  - (2) การจ่ายเงินอุดหนุนและเงินโอนให้เอกชน
  - (3) การลดต้นทุนต่อหน่วยผลิตโดยเพิ่มมาตรการการผลิตให้เหมาะสม
  - (4) การลดอัตราค่าจ้างแก่ลูกจ้างคนงานและข้าราชการ
  - (5) การลดจำนวนลูกจ้างคนงาน
11. ผู้ใดที่เสนอให้นำเอานวัตกรรม (innovation) มาใช้ในการพัฒนาเศรษฐกิจ
- (1) W.W. Rostow
  - (2) Joseph Schumpeter
  - (3) Hirschman
  - (4) Adam Smith
  - (5) J.M. Keynes
12. ไทยมีแรงงานมากและค่าจ้างต่ำ จึงควรใช้ปัจจัยในการผลิตที่เรียกว่า.....
- (1) Capital Intensive
  - (2) Land Intensive
  - (3) Labor Intensive

- (4) Credit Intensive
- (5) Consumption Intensive
13. สิ่งใดที่จะเป็นปัจจัยสร้างความจำเริญทางเศรษฐกิจ
- (1) ปริมาณของแรงงาน
- (2) เทคโนโลยี
- (3) ทรัพยากรธรรมชาติ
- (4) ถูกข้อ (1) และ (2)
- (5) ถูกข้อ (1), (2) และ (3)
14. เพื่อรักษาอัตราความจำเริญทางเศรษฐกิจ.....
- (1) การใช้จ่ายลงทุนจะต้องเพิ่มขึ้นในแต่ละปี
- (2) การใช้จ่ายลงทุนจะต้องรักษาไว้ในระดับคงที่
- (3) การออมจะต้องเพิ่มขึ้นในอัตราที่ลดลง
- (4) จำนวนประชากรจะต้องคงที่
- (5) การนำเข้าจะต้องเพิ่มขึ้นในแต่ละปี
15. ข้อใดเป็นความแตกต่างระหว่างการพัฒนาเศรษฐกิจกับความจำเริญทางเศรษฐกิจ
- (1) การพัฒนาเศรษฐกิจหมายถึงความอยู่ดีกินดีด้วย
- (2) การพัฒนาเศรษฐกิจมุ่งเปลี่ยนแปลงรายได้ประชาชาติเพียงอย่างเดียว
- (3) ความจำเริญเติบโตทางเศรษฐกิจรวมถึงความอยู่ดีกินดีด้วย
- (4) ความจำเริญเติบโตทางเศรษฐกิจไม่ต่างกับการพัฒนาเศรษฐกิจ
- (5) การพัฒนาเศรษฐกิจมุ่งเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจเพียงอย่างเดียว
16. เราใช้อะไรวัดความอยู่ดีกินดีของประชากร
- (1) อัตราเพิ่มของประชากร
- (2) สวัสดิการสังคม
- (3) ความเป็นประเทศอุตสาหกรรม
- (4) ดุลงบประมาณแผ่นดิน
- (5) ถูกข้อ (1) และ (2)
17. การขยายตัวทางการค้าเป็นสิ่งที่กระตุ้นอะไรให้เปลี่ยนแปลง
- (1) สังคมชั้นเตรียมการให้เปลี่ยนแปลงไป
- (2) สังคมชั้นเร่งรัดการขยายตัวให้เปลี่ยนแปลงไป

- (3) สังคมชั้นเริ่มการขยายตัวให้เปลี่ยนแปลงไป
  - (4) สังคมชั้นโบราณให้เปลี่ยนแปลงไป
  - (5) สังคมที่เป็นอยู่ในปัจจุบันให้เปลี่ยนแปลงไป
18. ลำดับชั้นแห่งความจำเริญทางเศรษฐกิจเป็นแนวความคิดของผู้ใด
- (1) W.W. Rostow
  - (2) Adam Smith
  - (3) David Ricardo
  - (4) J.M. Keynes
  - (5) Nurkse
19. ข้อใดเป็นความหมายของความเสมอภาคทางเศรษฐกิจ (Economic equity)
- (1) มีการกระจายรายได้อย่างเป็นธรรม
  - (2) มีเสรีภาพในการดำรงชีพของประชากร
  - (3) มีเสรีภาพในการประกอบอาชีพของประชากร
  - (4) มีรายได้ที่แท้จริงเฉลี่ยต่อบุคคลสูงขึ้น
  - (5) มีความมั่นคงทางฐานะการเงินของประเทศ
20. ในการให้ความช่วยเหลือประเทศด้อยพัฒนา ประเทศผู้ให้ความช่วยเหลือจะได้ประโยชน์บ้างหรือไม่อย่างไร
- (1) ได้ประโยชน์เพราะเป็นการขยายตลาด
  - (2) ไม่ได้ประโยชน์เพราะเป็นการให้ฝ่ายเดียว
  - (3) ได้ประโยชน์ทางด้านอุตสาหกรรมท่องเที่ยว
  - (4) ได้ประโยชน์ทางด้านผู้นำประเทศด้อยพัฒนา
  - (5) ไม่ได้ประโยชน์เพราะหมดยุคล่าอาณานิคมแล้ว
21. เหตุใดประเทศด้อยพัฒนาจึงต้องรีบเร่งพัฒนาเศรษฐกิจ
- (1) เพราะความเจริญทางเทคโนโลยี
  - (2) เพราะต้องการเป็นประเทศมหาอำนาจ
  - (3) เพราะไม่มีความแตกต่างในรายได้เฉลี่ยต่อบุคคล
  - (4) เพราะไม่มีประเทศใดอยู่ได้โดยไม่เปิดประเทศ
  - (5) ถูกข้อ (2) และ (3)

22. เป้าหมายในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศต่าง ๆ ที่คล้ายคลึงกันคืออะไร
- (1) เพื่อให้มีการกระจายรายได้อย่างเสมอภาค
  - (2) เพื่อรักษาระดับราคาสินค้าให้มั่นคง
  - (3) เพื่อให้การมีงานทำอยู่ในระดับสูง
  - (4) ถูกข้อ (1) และ (3)
  - (5) ถูกข้อ (1), (2) และ (3)
23. ตามแผนพัฒนาการเศรษฐกิจ ฉบับที่ 5 ได้กำหนดเป้าหมายการพัฒนาโครงสร้างและการกระจายบริการทางสังคมไว้อย่างไร
- (1) ลดอัตราการไม่รู้หนังสือให้เหลือร้อยละ 10.5 ใน พ.ศ. 2529
  - (2) ลดอัตราการขาดโปรตีนและแคลอรีของเด็กกลวงเหลือร้อยละ 5
  - (3) เพิ่มการผลิตในชนบทลำห้วยเป็นร้อยละ 2 ต่อปี
  - (4) ถูกข้อ (1) และ (2)
  - (5) ถูกข้อ (1), (2) และ (3)
24. แผนพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 5 กำหนดเป้าหมายในการพัฒนาส่วนรวมไว้หรือไม่อย่างไร
- (1) กำหนดให้มีการขาดดุลการค้าไม่เกิดร้อยละ 5.9 ของ GDP.
  - (2) กำหนดให้ก้าวจากประเทศเกษตรกรรมเป็นประเทศอุตสาหกรรมเต็มตัว
  - (3) กำหนดให้ราคาเกษตรขยายตัวในอัตราร้อยละ 6.6 ต่อปี
  - (4) กำหนดให้งบประมาณรายได้เพิ่มขึ้นในอัตราร้อยละ 25.5 ต่อปี
  - (5) กำหนดให้ภาคอุตสาหกรรมขยายตัวในอัตราร้อยละ 4.5 ต่อปี
25. รายได้ประชาชาติจะต้องเปลี่ยนแปลงในอัตราอย่างไร จึงจะทำให้ประชากรแต่ละคนมีมาตรฐานการครองชีพสูงขึ้น
- (1) เพิ่มขึ้นในอัตราคงที่
  - (2) เพิ่มขึ้นเท่ากับอัตราการเพิ่มของประชากร
  - (3) เพิ่มในอัตราที่สูงกว่าอัตราการเพิ่มของประชากร
  - (4) เพิ่มในอัตราที่ต่ำกว่าอัตราการเพิ่มของประชากร
  - (5) เพิ่มขึ้นในอัตราที่ลดน้อยถอยลง
26. ข้อใดเป็นปัญหาที่ประเทศด้อยพัฒนาประสบคล้าย ๆ กัน
- (1) ประชากรใช้จ่ายเพื่อการบริโภคต่ำเกินไป

- (2) ประชากรมุ่งศึกษาในระดับอุดมศึกษามากเกินไป
  - (3) มีจำนวนประชากรสูงอายุเพิ่มขึ้น
  - (4) รัฐบาลเข้ามามีบทบาทในการผลิตมากขึ้น
  - (5) ประชากรมีจำนวนมากเกินไปและมักด้อยคุณภาพ
27. ข้อใดเป็นการประหยัดภายใน (internal economics)
- (1) ลดต้นทุนต่อหน่วยลงโดยเพิ่มปัจจัยการผลิตให้เหมาะสม
  - (2) รัฐบาลจ่ายเงินอุดหนุนและเงินโอนให้ภาคเอกชนเฉพาะที่จำเป็น
  - (3) รัฐบาลตั้งงบประมาณบริหารภายในอย่างประหยัดและมีเหตุผล
  - (4) หาทางให้กลุ่มคนยากจนได้รับประโยชน์จากการลงทุนของภาครัฐบาล
  - (5) รัฐบาลหาทางลดอัตราเงินเดือนค่าจ้างของข้าราชการและลูกจ้าง
28. จะต้องดำเนินการอย่างไรจึงจะรักษาอัตราความจำเริญทางเศรษฐกิจของประเทศไว้ได้
- (1) จะต้องรักษาระดับการลงทุนให้คงที่อยู่เสมอ
  - (2) จะต้องรักษาระดับจำนวนประชากรให้คงที่อยู่เสมอ
  - (3) จะต้องดำเนินการให้การออมเพิ่มขึ้นในอัตราที่ลดลง
  - (4) จะต้องดำเนินการให้มีการลงทุนเพิ่มขึ้นในแต่ละปี
  - (5) จะต้องรักษาระดับการบริโภคของประชาชนให้คงที่อยู่เสมอ
29. ข้อใดเป็นเป้าหมายในการวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจ
- (1) เพื่อให้รายได้ประชาชาติสูงขึ้น
  - (2) เพื่อให้การมีงานทำอยู่ในระดับสูง
  - (3) เพื่อให้มีการกระจายรายได้อย่างเสมอภาค
  - (4) ถูกข้อ (1) และ (3)
  - (5) ถูกข้อ (1), (2) และ (3)
30. เหตุใดแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ฉบับที่ 5 และ 6 จึงเร่งรัดพัฒนาชนบทในเขตล้าหลัง
- (1) ป้องกันการขยายตัวของผู้อพยพ
  - (2) เศรษฐกิจยังขยายตัวไม่เท่าเทียมกันทุกพื้นที่
  - (3) ประชากรในเขตยากจนมีจำนวนเพียงเล็กน้อย
  - (4) รัฐบาลต้องประสบกับปัจจัยทางการเมือง
  - (5) เป็นไปตามข้อตกลงขององค์การสหประชาชาติ

ก. จงเติมคำในช่องว่าง ดังต่อไปนี้ให้ถูกต้องและสมบูรณ์

1. แหล่งเงินทุนเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจจากต่างประเทศได้จากการลงทุนของเอกชนและ.....
2. ประเทศด้อยพัฒนา (Underdeveloped Nations) เป็นกลุ่มที่ประชากรมีรายได้ต่อบุคคล ..... ดอลลาร์สหรัฐต่อปี
3. ....เป็นลำดับขั้นสุดท้ายแห่งความจำเป็นทางเศรษฐกิจของ W.W. Rostow
4. ....เป็นผู้เสนอแนวทางพัฒนาแบบให้มีความเจริญเติบโตโดยไม่ต้องสมดุล (Unbalanced growth)
5. ตัวแบบความจำเป็นของโตมาร์และฮาร์รอดมีพื้นฐานมาจาก.....ของเคนส์
6. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2530 – 2534) ของไทยประสมประสานแนวคิดแบบยึดรายได้เป็นสำคัญกับแบบ.....เข้าด้วยกัน
7. ประเทศไทยเริ่มมีแผนพัฒนาเศรษฐกิจแผนแรกเมื่อ พ.ศ.....ซึ่งเป็นแผน.....ปี
8. การวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจระยะยาวเป็นการวางแผนในระยะเวลา.....ปี
9. การวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจ 3 ระดับได้แก่ การวางแผนส่วนรวม การวางแผนภาค และ.....
10. การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมตามแผนพัฒนา ๑ ฉบับที่ 4 มีเป้าหมายเพิ่มอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจส่วนรวมไว้ร้อยละ.....ผลการดำเนินงานปรากฏว่าอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจต่อส่วนรวมร้อยละ.....

ง. ให้ตอบข้อถามดังต่อไปนี้ โดยค้นหาคำตอบจากหนังสือเศรษฐศาสตร์มหภาค 1

1. การพัฒนาเศรษฐกิจ (economic development) แตกต่างกับความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ (economic growth) อย่างไร
2. กำลังผลิตของประเทศจะมีมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับอะไรบ้าง
3. สิ่งที่จะชี้ให้เห็นความด้อยพัฒนา (underdeveloped) มีอะไรบ้าง
4. ลักษณะที่คล้ายคลึงกันของประเทศด้อยพัฒนามีอะไรบ้าง
5. จงอธิบายความสัมพันธ์ของเหตุและผลของความยากจนในประเทศด้อยพัฒนาซึ่งเป็นรากฐานของความยากจน

6. จงอธิบายถึงรากฐานของความก้าวหน้า (elements of progress)
  7. ลำดับขั้นแห่งความเจริญทางเศรษฐกิจตามความเห็นของรอสโทว์ (W.W. Rostow) มีกี่ขั้น และขั้นทะยานขึ้น (Take-off) มีลักษณะที่สำคัญอย่างไรบ้าง
  8. จงอธิบายแนวทางพัฒนาแบบให้มีความเจริญเติบโตไม่ต้องสมดุล (unbalanced growth) ของเฮอริชแมน (Hirschman)
-